

استقلال کشور مراکش در سال 1956 میلادی

مراکش از معتبرترین و قدیمی ترین کشورهای افریقایی در سال 1956 میلادی مستقل شد. این کشور که در شمال افریقا قرار دارد نزدیکترین کشور افریقایی به قاره اروپاست.



مراکش از معتبرترین و قدیمی ترین کشورهای افریقایی در سال 1956 میلادی مستقل شد. این کشور که در شمال افریقا قرار دارد نزدیکترین کشور افریقایی به قاره اروپاست. از این رو اروپاییان بویژه فرانسویان همواره در فکرتسلط بر این سرزمین بوده‌اند. مراکش در کرانه اقیانوس اطلس واقع است و با الجزایر و صحرای مراکش مشترک دارد.

کشور مراکش که حکومت مشروطه سلطنتی دارد با 458730 کیلومتر مربع وسعت در ساحل شرقی اقیانوس اطلس و ساحل جنوبی دریای مدیترانه، غرب الجزیره و در شمال غربی افریقا قرار دارد. نزدیکترین کشور افریقایی به اروپای جنوبی، مراکش است و ارتباط آن با اروپا از طرزق جبل الطارق انجام می گیرد.

اراضی بیابانی آن در نواحی شرقی بوده و کوههای اطلس در شمال غربی آن قرار دارند. در سواحل شمالی آب و هوای مدیترانه ای و در ساحل غربی آب و هوای اقیانوسی حاکم است. ارتفاعات مرکزی موجب اعتدال آب و هوای این نقاط می شود.

مراکش 24824000 نفر سکنه دارد که 46% آن در نقاط شهری و بقیه در روستاها سکونت دارند. رشد جمعیت 2/8% و تراکم نسبی 54/1 نفر در کیلو متر مربع است. 65% مردم از نژاد سامی (عرب)، 34% برابر و 1% بقیه از نژاد سفید اروپایی هستند. زبان اداری و بازرگانی مراکش فرانسوی است ولی قبایل، به زبان بربری سخن می گویند. 99% مردم مسلمان و سنی مذهبند.

مغرب (مراکش) در ادوار باستانی بخشی از امپراطوری کارتاژ بود که شمال افریقا خلیج سرت در لیبی تا اقیانوس اطلس حکومت می کرد. در سال 146 قبل از میلاد بدست رومیان افتاد که در آن زمان جزو موریتانی بود و حکومت اروپائیان تا رن هفتم میلادی (قرن اول هجری) بر آن ادامه یافت.

در اواخر قرن اول هجری، مسلمانان پس از درگیری با اروپائیان و بربرها این ناحیه را جزو قلمرو خود نمودند و دین اسلام و زبان عربی در آن رواج یافت.

در قرون 15 و 16 میلادی قوای اسپانیایی و پرتغالی بنادر مراکش را تصرف کردند. در قرن شانزدهم حکومت محلی شریفهای علوی مراکش، تابع دولت عثمانی شد ولی در قرن هفدهم اروپائیان بر آن دست یافتند.

از سال 1912م مغرب میان فرانسه و اسپانیان تقسیم شد و استعمار این سرزمین آغاز گردید. مردم مسلمان بخصوص قبائل در نقاط کوهستانی، قیامهایی را بر علیه متجاوزین ترتیب دادند که عبد الکریم ریفی رهبری آنها را به عهده داشت.

اسپانیایی ها در سال 1915م وی را زندانی نمودند ولی پس از 11 ماه آزاد شد. در پایان جنگ اول اسپانیا به سرکوبی شدید و کشتار مردم قبایل ریف پرداخت اما با ادامه قیام مردمان ریفی در سال 1921م در ناحیه ریف، نظام جمهوری به رهبری عبد الکریم ریفی برقرار شد و رفته رفته قلمرو جمهوری مذکور به 20000 کیلومتر مربع بالغ گردید. قوای فرانسه از اوائل سال 1924 م برای جلوگیری از گسترش انقلاب، به خاک ریف حمله کردند و سر انجام در سال 1926م جمهوری ریف را ساقط کردند. و عبد الکریم ریفی را به جزیره رئونیون در اقیانوس هند تبعید کردند، وی در بین راه گریخت و به مصر پناهنده شد. در سال 1938م از سوی شاه مراکش، عبد الکریم ریفی لقب قهرمان ملی گرفت، سرانجام مراکش در سال 1056م استقلال خود را بدست آورد و پس از استقلال حسن دوم، پادشاه مراکش شد

ثروت اصلی آن فسفات است که از این لحاظ سختین صادر کننده جهانی است. تنزل شدید قیمت فسفات کسری موازنه آن را به 13 میلیارد دلار در سال 1990 م رسانید. بهای آن که 68 دلار در سال 1975 میلادی بود به 30 دلار در سال 1989 میلادی رسید و بدهی آن را به 17 میلیارد دلار افزایش داد. خشکسالی ها این چالش اقتصادی را افزون کرد. جنگ با صحرا، نفرات ارتش را دو برابر نمود و 45% بودجه سرمایه گذاریها به هزینه نظامی اختصاص یافت. بحران مزبور منجر به آن شد که رژیم، سوبسیدها را قطع کرده و به کاهش دستمزدها بپردازد که در سال 1990 م با شورش شهر فارس مواجه شد. قریب به 30% سکنه مراکش زیر خط فقر قرار دارند و نرخ رشد جمعیت که هر روز در حال افزایش است هزینه های بیشتری را برای ارائه خدمات بهداشتی - رفاهی و اجتماعی می طلبد. 67% مردم بیسوادند که بالاترین رقم در آفریقای شمالی است. تولید ناخالص ملی در سال 1988 م 17/83 میلیارد دلار بوده که 18/6% به کشاورزی، 31% به صنعت و 50/4% به خدمات اختصاصی داشته است. نرخ تورم در این کشور به 8% بالغ می گردد.

مراکش از 30 استان و دو ناحیه شهری تشکیل شده و مرکز حکومت آن بندر رباط است که در کنار اقیانوس اطلس می باشد. فاس و کازابلانکا از شهرهای مهم آن می باشد.
در کازابلانکا مسجدی است که ظرفیت 80000 نفر نمازگزار را دارد و یکی از وسیع ترین مساجد جهان اسلام است.